

HVAD ER PASSION?

Stædighed, kærlighed & dedikation

Passion er noget, de fleste af os gerne vil have, men nogle måske er usikre på, hvad det egentlig er. En ny bog viser med samtaler med 14 forskellige kendte mennesker, hvordan passion kan se ud. Vi har fået lov at bringe et uddrag fra tre af de inspirerende fortællinger.

FOTO: ULRIK JANTZEN, RUNOLFUR GUDBJØRNSON, THOMAS LAURSEN, SHUTTERSTOCK OG UNSPLASH

"Jeg skal vise dem, skal jeg!"

I journalistikken fandt Simi mulighed for at kombinere sin passion for at fortælle med sin rejselyst.

– Ønsket om at gøre en forskel har altid været en drivkraft og en passion – jeg kan ikke redde hele verden, men jeg kan gøre en lille forskel. Faktisk gik det nu ikke så let, som man måske kan tro, når man ser

SIMI JAN er en af Danmarks mest kendte journalister. Simi formidler fortællinger fra verdens brændpunkter. Hun bringer os historier fra kriser, konfliktzoner og krige i især Afghanistan, Pakistan og Mellemøsten, imens de står på – og hun står midt i dem.

mig i eksotiske omgivelser, drikke te med Taleban-ledere eller berette om omkostningerne for helt almindelige mennesker, som lever i ruinerne af en krigszone.

– Sandheden er, at da jeg havde taget min journalistuddannelse i Skotland, var der ingen, der ville ansætte mig. Det tog tre års benhård indsats, før TV 2 gav mig

chancen med en ansættelse. I mellemtiden havde min passion og min viljestyrke båret mig igennem. For jeg vidste, hvad jeg ville. Jeg kunne mærke, hvor vigtigt det var for mig, og så tog jeg simpelt hen de småjobs på vejen, som var nødvendige for at betale regningerne, imens jeg arbejdede på at få chancen. Det gjorde jeg, fordi jeg holdt fast i mit mål, i passionen, også selv om jeg måtte lave ting, jeg var temmelig overkvalificeret til. Jeg har da oplevet, at der blev grinet ad mig, når jeg som færdiguddannet journalist tog jobs, der ellers var besat af studerende. For eksempel som F12-pige på et radioprogram på P1, hvor en stor del af min tid gik med faktisk at trykke på F12-knappen på kontrolpulten. Det var jo ikke hverken specielt inspirerende at arbejde med eller specielt rart at blive grinet ad, sådan set, men det fik mig til at tænke: "Jeg skal vise dem, skal jeg!" – Jeg tog på eget initiativ til Pakistan i 2005, da et kraftigt jordskælv ramte Kashmir og slog over 75.000 mennesker ihjel. Jeg ville fortælle om de mennesker, der led, så jeg skrev artikler for Politiken. En tur, der i øvrigt slog mig mentalt helt ud, da jeg kom hjem. Så kom Muhammed-krisen, og jeg drog igen ud på eget initiativ. Jeg ville forstå, hvorfor folk var vrede på Danmark. Men stadig ville ingen ansætte mig. Efter tre år kom ansættelsen på TV2 Nyhedernes udlandsredaktion, en privilegeret og prestigefuld stilling. TV2 tog selv kontakt til mig, og jeg blev meget

smigret ... Men jeg mærkede lynhurtigt, at jeg ikke er skabt til redaktionsarbejdet, og var jeg blevet der, var jeg langsomt visnet indeni. Det ved jeg, fordi jeg simpelt hen kan mærke det helt inde i min mave. Ikke fordi det ikke er vigtigt eller meningsfuldt arbejde, og jeg kunne sikkert også have gjort et fint stykke arbejde der. Jeg kunne bare virkelig mærke, at jeg inderst inde brændte for at fortælle på en anden måde. Jeg ville ud og møde mennesker, ikke sidde inde på Kvægtorvet og fortælle om dem på afstand.

"Jeg holdt fast i mit mål, i passionen, også selv om jeg måtte lave ting, jeg var temmelig overkvalificeret til."

Hjertets slag

"Passionen er værdifuld, fordi den kan bidrage til vores liv med meningsfuldhed og livskraft. Og så er den forskellig fra menneske til menneske, for det er jo vidt forskelligt, hvad vi brænder for, og derfor er det også helt bevidst meget forskelligt, hvad

bogens udvalgte interviewpersoner brænder for. Men passion har også en bagside med fare for at brænde ud eller at brænde op, og den skyggeside af passionen er vigtig at få med i billedet, hvis vi vil forstå passionens væsen. "Hjertets slag" er en inspirationsbog, som har afsæt i ægte liv." Sådan siger de to forfattere om bogen "Hjertets slag – passionerede samtaler med ildsjæle". Helle Rechter og Claus Christensen har i bogen samtaler med 14 kendte og passionerede mennesker om, hvad passion er og betyder for dem.

Bogen udkom i november.

Bliv skarp på din passion

Disse spørgsmål til dig selv kan hjælpe dig til at blive klar over, hvad du virkelig brænder for:

1. **Præcis** hvad var det i det, jeg gjorde, som gjorde mig glad?
2. **Hvad er meningen** med det mål, jeg har sat mig? Hvad skal målet gøre for mig? Og for andre?
3. **Hvilken forskel** vil jeg gøre for mig selv og for andre med det, jeg gør?

KILDE: DANMARKS MEST OL-VINDENDE ATLET ESKILD EBBESEN I 'HJERTETS SLAG – PASSIONEREDE SAMTALER MED ILDSJÆLE'.

"Vi skal være ærlige for at komme tæt på hinanden."

– **Jeg er fuldstændig klar over**, at min passion for at rejse i perioder betyder, at mine børn lider nogle afsavn, når jeg er væk. Sådan er det. Jeg er ikke den perfekte mor, og jeg tror ikke på, at hun findes.

BETTINA ALLER er globetrotter og var den første dansker, der nåede Nordpolen alene. Hun har været på jordomsejling med sin familie, der inkluderede tvillinger, som var blebørn. Bettina er også koncerndirektør i bladhuset Aller, som hun er medejer af. Du kender måske også Bettina fra "Vild med dans".

Jeg er en "så godt jeg kan-mor": Jeg elsker mine børn vanvittigt højt! I min måde at være mor på har jeg bare taget nogle ret markante valg, som gør, at jeg ud over at være mor også finder plads til mine rejser, fordi jeg fuldstændig klart mærker, at en meget stor del af min livskraft afhænger af den. Så mine rejser er også en vigtig del af mig,

som jeg ikke vil vælge fra, ligesom jeg heller ikke vil vælge mine børn fra.

– Til gengæld får de noget andet igen, når jeg viser dem verden ved at tage dem med til polarcirklen, eller da vi sejlede på familietur fra Frankrig til Tahiti på lidt over et år. Jeg håber, de vil sige, at jeg inspirerer dem, ved at jeg står fast på at vise, at man kan, hvad man vil, hvis det er vigtigt nok. For eksempel var jeg den første dansker, der nåede Nordpolen alene. Så det kunne man altså godt, selv om det ikke var set før, og det fik jeg vist dem.

– Hvis vi vil noget med vores eget liv og med vores relationer, så synes jeg, at vi er nødt til at være ærlige. For hvis vi ikke er helt ærlige, så kommer vi heller aldrig helt tæt på hinanden, vel? Det starter inderst inde for mig med en forståelse af, at jeg kun kan lave om på mig selv, ikke på nogen andre. Jeg kan vælge, hvad jeg selv vil stå for, men jeg kan jo ikke vælge, hvad andre skal stå for eller gøre. Til gengæld kan jeg vælge, hvordan jeg reagerer på andres handlinger.

Et eksempel: Jeg har aftalt med en veninde, at vi skal mødes og hygge os sammen en fredag aften. Det ved jeg, at vi begge har glædet os til. Men ugen bliver mere travl, end jeg har planlagt, og jeg kan mærke, at jeg er presset, og at jeg er træt. Måske har jeg endda en krop, der begynder at

"Jeg kan kun lave om på mig selv, ikke på nogen andre."

spænde og være småubehagelig at være i. Hvad gør jeg så? ... Jeg aflyser da, udbryder Bettina med fast stemme.

– Jeg siger det, som det er: "Jeg har glædet mig til at se dig, men jeg kan mærke, at jeg er tør for energi. Så vil jeg hellere være helt til stede en anden dag sammen med dig end halvt til stede i aften" ... Det tænker jeg, at mine veninder forstår. Nej, det ved jeg, at de forstår, fordi den historie, vi deler med hinanden, er bygget som en bro af ærlig forståelse.

– Ærlighed er en vigtig værdi for mig i mine relationer. Falske hensyn fører ingen mennesker tættere sammen, heller ikke når intentionen er velment. Og overflade er livet altså for kort til. Vi skal turde være ærlige, også når vi risikerer at skuffe hinanden. Det er der nødt til at være plads til, hvis vi vil være tæt på hinanden, i virkeligheden. Verden bliver større af, at vi deler den, oplevelser bliver rigere af, at vi deler dem, og jeg er taknemlig for at have stærke relationer i mit liv. Relationer er med til at forme os til at være dem, vi er. Vi skal lade være med at prøve at være så perfekte over for andre. Jeg gør det kun, så godt jeg kan.

→

"Jeg er et meget følelsesfuldt menneske"

Anne-Cathrines næste roman foregår i Spanien.

Det er en historisk roman, og det er nyt for Anne-Cathrine at skrive med historisk afsæt. Samtidig er det en cirkel, der bliver sluttet. Det var nemlig i Spanien, netop i området, hvor den nye roman udgår fra, at Anne-Cathrine i sin tid opdagede sin passion for at skrive. Hun var udvekslingsstudent, 15 år gammel, og skrev små rejseskildringer hjem til Jyllands-Posten.

ANNE-CATHRINE RIEBNITZSKY er en af Danmarks bedst sælgende forfattere og en populær foredragsholder. Hun har udgivet fem bøger, og hendes selvbiografiske bog, "Forbandede yngel", er oversat til en række sprog. Anne-Cathrine har en fortid som sprogofficer og har blandt andet deltaget i Afghanistan-krigen, hvor hun senere også arbejdede med at forbedre vilkårene for undertrykte kvinder.

rejseskildringer hjem til Jyllands-Posten.

– Her gik det op for mig, at der er folk, som faktisk

finder værdi i det, jeg skriver. At det falder mig let, og gør mig glad, ja, ikke kun at skrive gør mig glad, selv om det også er sandt, men det gør mig glad med mine ord at kunne give noget til fremmede mennesker, som de finder værdi i. Jeg har skrevet lige siden.

Adskillige priser og prisnomineringer har hun skrevet sig til, blandt andet har hun modtaget De Gyldne Laurbær.

– Det er skønt med anerkendelsen, siger Anne-Cathrine ærligt.

– Men når det er sagt, så betyder priserne ikke så meget for mig. Det, der betyder mest, er de mennesker, som skriver til mig eller kommer hen til mig, når jeg holder foredrag, og fortæller, at mine bøger har gjort en forskel for dem at læse. Enten fordi de har følt sig genkendt, eller de har set nye vinkler af sig selv eller nye vinkler af verden, som de har fundet inspirerende. Min måde at leve med ord på, i skriveprocessen og når jeg formidler i mine foredrag, er jo en overlevering først og fremmest af noget, der for mig er værdifuldt. Når jeg møder mennesker, der siger: "Det var værdifuldt for mig, det, du skrev," så bliver bøgerne jo en levende formidling af noget større og meget virkeligt. Kærlighed er et stort ord at bruge. Men kærligheden findes jo i mange former, som vi kan værdsætte, hvis vi tør. Og jeg tør godt sige det ... For mig er det et kærligt møde, når fremmede fortæller mig, at de er blevet rørt af mine ord. Det har stor betydning for mig. Det giver mig energi, og glæde og mening. Det giver brændstof til min skriveglæde, til min passion.

Ud over i sin tro og i mødet med læserne henter Anne-Cathrine energi og inspiration i naturen. I gåture og på jagtture, hvor hun er af sted med bue og pil. Naturens ro og vældet af farvenuancer og smukke detaljer i landskabet giver en indre ro og glæde, som har stor betydning. Hun maler også. Kraftfulde, farverige malerier.

– Jeg er i det hele taget et meget visuelt menneske. Og et meget følelsesfuldt menneske, med stor sensitivitet. Så jeg har brug for roen i naturen, i bønnen og i mig for at være glad. Egentlig er jeg slet ikke sikker på, at jeg ved særlig meget om passion, som jo var det, vi startede med at have som omdrejningspunkt i vores samtale. For mig er det glæden, der er væsentlig. En dyb indre glæde, som jeg finder i skriveprocessen og i fællesskabet med læserne. Det er glæden, det handler om for mig. Det er den, der driver mig og gør mig godt.

"For mig er det et kærligt møde, når fremmede fortæller mig, at de er blevet rørt af mine ord."

EKSPERT

3 hurtige om vores relationers betydning for *passion*

Passion fylder meget i mediebildet. Hvorfor er vi så fascinerede af passion?

– Jeg tror, at det helt grundlæggende ligger i vores menneskelige natur at være nysgerrige på andre mennesker og på verden. Det er derfor, der bliver solgt så mange ugeblade, og derfor der bliver lavet så mange film. Vi spejler os i andre mennesker, og vi spejder efter meningsfuldheden i deres historier. Jeg tror især, at det er meningsfuldheden, vi fascineres af i passionen. Vi ønsker os alle et liv, som for os er meningsfuldt. Det behøver ikke nødvendigvis at være meningsfuldt i andres øjne, men det er afgørende for vores livskvalitet, at det liv, vi har, er meningsfuldt for os selv.

Naturligvis kan mennesker, som ikke er passionerede, have et liv, der er lige så meningsfuldt, som det passionerede liv er. Så er meningsfuldheden blot anderledes sammensat og båret af noget

andet. Men for det menneske, der er passioneret, er det i høj grad passionen, som er meningsbærende, og det fascinerer os. Eller det kan jo både fascinere, forundre og forarge os, hvordan andre mennesker lever. Pointen er, at vi spejler os i passionen, og det får os til at forholde os til meningen i os selv, i vores eget liv.

Hvilken betydning har vores personlighed og vores historie for vores mulighed for at leve passioneret?

– Vores personlighed er defineret af både arv og miljø. Vi ved, at visse træk ligger genetisk i os, for eksempel tendensen til at være introvert eller ekstrovert. Men der er ikke noget, der tyder på, at bestemte personlighedstyper er mere passionerede end andre. Man kunne snarere sige, at den personlighed, vi har, er med til at definere måden, vi er passionerede på, eller hvad vi er passionerede for.

Kan man overhovedet have en sund passion, uden at den er båret i relationen til andre mennesker?

– Ikke på nogen måde, der giver mening for mig, nej. Jeg kan ikke helt udelukke det, selvfølgelig, men bottom line er, at vi er skabt som sociale væsener. Det er vel også derfor, at relationer på den ene eller anden måde fylder i hver eneste samtale, I har haft i jeres bog. Passionen er også ofte centreret om et ønske om at gøre en forskel for nogle andre mennesker. ■

TINE WØBBE er specialist i psykopatologi og psykoterapi. Hun er associate professor i klinisk psykologi og neuropsykiatri ved Københavns Universitet og til daglig chefpsykolog på Psykiatrisk Center Sct. Hans.

KILDE: 'HJERTETS SLAG – PASSIONEREDE SAMTALER MED ILDSJÆLE'